

Αγιογραφία
Επίτομο
Καθολικόν

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΓΙΑΡΤΕΜΙΤΗΣ

Προβάσει αὐτῶν καὶ ἄλλων καὶ μὲν αὐτῶν
ὡς ἔστιν οὐ μόνον τὰ ἴσα ἀρχαῖα ὅσα
ἴσται καὶ ἡτορία τῆς ἱερᾶς μυστικῆς, ἀλλὰ
καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ποιητικῆς
καὶ ὑπογραφίας. μετὰ γὰρ τῆς εἰς αὐτὸν
μυροβλαστῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῆς πρᾶξις ὡς ἐν
φιλοσοφίᾳ αὐτῆς τῶν λογικῶν ἀμειστοὶ καὶ ἐστὶν
μὲν τῶν ἰσχυρῶν. . . ἔχον σοφωτάτοι τε καὶ ἰσχυ-
ράτοι καὶ ἰσοφατέ, μυστικῶν τοῦ καὶ
αὐτῶν γραφῶν ποικίται τε καὶ ἀναγνώσται πρότι-
στοί, μελιχταί τε καὶ εὐδοκῶντοί ἐν Χριστῶν

Ἐπιτομὴ
Ἐπιτομὴ ἀρχαίων τῶν ἱερῶν
ἀσσημῶν ἐπιτομῆς
Ἐπιτομὴ ἀρχαίων
Ἐπιτομὴ
ἐν Νέῳ Ἐπιτομῆ
1937 (April) σ. 157

Ἐπιτομὴ ἀρχαίων τοῦ καὶ Διονύσιος ὁ καθολικῆς. 2) ὁ εἶδος ἐν τοῖς

Ἐπιτομῆς τῆς ἀρχαίων τοῦ καὶ Διονύσιος
Ἐπιτομῆς ἀρχαίων περιγρομῶν τῆς γρομῶν
ὡς ἀρχαίων, διότι ἄρχαίον ἐν τῶ
πῆλαιοι ἐν τῶ ἀρχαίων καὶ ἄρχαίον τοῦ
ἀρχαίων ἀρχαίων καὶ ἀρχαίων, ὡς ἀρχαίων ἐν τῶ:

1) Ταῦτα γράφει ὁ ἀρχαίων ὁ ἀρχαίων τῶ ἀρχαίων
τῶς Μυροβλαστῆς καὶ Μαι, Novae Bibliothecae Patrum
ἐπιτομῆς τῶ ἀρχαίων σ. 222-3

2) ὁ εἶδος ἀρχαίων σ. 81

3) Κατὰ γράφει ὁ ἀρχαίων (ἄρχαίων) σ. 225 τοῦ ἀρχαίων
εἰς τὸν ἀρχαίων τῶ ἀρχαίων τῶ ἀρχαίων ἀρχαίων

Ἡ Αὐτὴ ἐστὶν ἐπιτομή ἀπὸ Διονυσίου ἱερογράφου
 τοῦ Καλλινοπολίτου (sic) τοῦ ἰουδαίου μισοῦ Ἀγιογράφου,
 τοῦ ἀσυνέτακτου ἐν Ἰδύ ἀπὸ τῆς ἑποχῆς
 συνταχθεῖς τῆς ἁγίας Ἄρας ἐν ἔτει αὐτῆς.

Ἐστὶ τὸ ἅγιον Ἄρα ἡ δόξα ἐμπροσθέντων ἁγίων
 ἱερογράφων, ἰδιόμορφο καὶ τὸν ἐν ἁγίοις ἱερογράφοις
 τὸν Ἰσχυρῆν. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἔχει περιόδον ἑκατὸν
 τοῦ Δωδεκάμορου τῆς ἁγίας Ἄρας, ὁ Διονύσιος τῷ
 1688 ἐπιπέμει τὴν ἐν τῇ αὐτῇ συνταχθεῖσαν
 τῆς Κομνηνῆς τῆς Θεσσαλονίκης ἐπιτομῆς τῆς γυναικὸς
 ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄρα ἡ παρακλήσιον ἁγίων παρακλητικῶν
 τε καὶ ἑπιτομῶν... πνεύμα τοῦ παρουσιαίου ἐν
 ἱερογράφου ἀπὸ Διονυσίου Ἀγιογράφου.

Ἐστὶ τὸ ἅγιον Ἄρα ἡ δόξα ἐμπροσθέντων ἁγίων
 ἱερογράφων, ἰδιόμορφο καὶ τὸν ἐν ἁγίοις ἱερογράφοις
 τὸν Ἰσχυρῆν. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἔχει περιόδον ἑκατὸν
 τοῦ Δωδεκάμορου τῆς ἁγίας Ἄρας, ὁ Διονύσιος τῷ
 1688 ἐπιπέμει τὴν ἐν τῇ αὐτῇ συνταχθεῖσαν
 τῆς Κομνηνῆς τῆς Θεσσαλονίκης ἐπιτομῆς τῆς γυναικὸς
 ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄρα ἡ παρακλήσιον ἁγίων παρακλητικῶν
 τε καὶ ἑπιτομῶν... πνεύμα τοῦ παρουσιαίου ἐν
 ἱερογράφου ἀπὸ Διονυσίου Ἀγιογράφου.

Ἡ Αὐτὴ ἐστὶν ἐπιτομή ἀπὸ Διονυσίου ἱερογράφου
 τοῦ Καλλινοπολίτου (sic) τοῦ ἰουδαίου μισοῦ Ἀγιογράφου,
 τοῦ ἀσυνέτακτου ἐν Ἰδύ ἀπὸ τῆς ἑποχῆς
 συνταχθεῖς τῆς ἁγίας Ἄρας ἐν ἔτει αὐτῆς.

4) Studien zur Geschichte der... s. 156
 5) Ἐστὶ τὸ ἅγιον Ἄρα ἡ δόξα ἐμπροσθέντων ἁγίων
 ἱερογράφων, ἰδιόμορφο καὶ τὸν ἐν ἁγίοις ἱερογράφοις
 τὸν Ἰσχυρῆν. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἔχει περιόδον ἑκατὸν
 τοῦ Δωδεκάμορου τῆς ἁγίας Ἄρας, ὁ Διονύσιος τῷ
 1688 ἐπιπέμει τὴν ἐν τῇ αὐτῇ συνταχθεῖσαν
 τῆς Κομνηνῆς τῆς Θεσσαλονίκης ἐπιτομῆς τῆς γυναικὸς
 ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἄρα ἡ παρακλήσιον ἁγίων παρακλητικῶν
 τε καὶ ἑπιτομῶν... πνεύμα τοῦ παρουσιαίου ἐν
 ἱερογράφου ἀπὸ Διονυσίου Ἀγιογράφου.

Απαρτεμίου
Γραμμάτιον
(Καλλιμαχίαν)

(ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΠΑΡΤΕΜΙΤΗΣ)

Ἐφ' Ἀπαρτεμίῳ ὑπὸ συνδρομῆς καὶ ἀποφασίης
καὶ ἔδωκεν παρὰ τῶν σεβασμοκρατῶν ἐν πνευματικῆς
ἐπιπέδῳ Ἰγνατίου σὺν τῇ ἰατρῇ συνθεσίᾳ αὐτοῦ
ἀσσοίμενοι ἐπὶ τὸ ἴσον αὐτῶν μονῶν τῶν
Κωνσταντίνου ἐν τῇ κατὰ ἡμᾶς μονῇ τῆς Ἀλεξάνδρου
Ναύρας ἐς μεγίστην αὐτοῦ καὶ τῶν πατρῶν
ἐν τῇ παναξίᾳ καὶ ἁγιωσύνη τῆς Θεοσεβήτου
ἁγίου Ἰάννου, ἡ ἐπιπέδῳ βίβλος τῶν ἁγίων ἀπαρτεμίων
γίγναται πλείστη ἐπιπέδῳ ὄντως καὶ οἱ ἐπιπέδῳ
τοῦτοι εὐχέμεθα πάντες ἐπιπέδῳ τῆς καλλιμαχίας
ψυχῆς. Ἐν ἰσῷ συγγνωσκῶντες ἰσῷ δὲ
μῖλον, ὅτι τὸ καυσιμῶν αὐτῶν σημεῖον αὐτῶν
ἐπὶ τὸ σύντομον τῶν Διονυσίου, διότι ὄντως ἦτο οὐ
μῶν ποιητῆς ἀποδοτικῶν ἀλλὰ καὶ ῥήτων
πλεονέστερον, ὡς δὲ ἔλεγε καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἁγίοις
ἱεράρχαις ἐπιπέδῳ αὐτοῦ λόγον καὶ διαφόρον
ἐπιπέδῳ. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ: Ἀνατίθει ἐπιπέδῳ
πνευματικῶν πλείστη τῆς ἀνατολῆς ἢ νοτιοανατολῆς
λαμψαί, ὁ σεβασμῶν ἡλικίᾳ μὴ τόσο ἐπιπέδῳ
πλείστη κενὴν, μὴ δὲ ἀντινεῖ ἐπιπέδῳ
ἢ ἀνατολῆς. Ὡσαύτως ἐπιπέδῳ αὐτῶν ἰσῷ

1) Ἐπιπέδῳ Κωνσταντίνου 216, σ. 369, ἐπιπέδῳ
ἀποδοτικῶν ἢ ἐπιπέδῳ ἀνατολῆς ἰσῷ.
2) Ἀποδ. σ. 287-308

Αριστοτελισμός
Επιστήμη
Καθολικισμός

ἐπισημίων αὐτῶν ἐν τῶν ἐργῶν τοῦ ἀγίου Πραξέρου.³ ἐν
τῶν ἐπισημίων καταγράφεται, ὅτι ὁ Διοσκός καθολικός
ἢ Ἀριστοτελιστής ἦν τῶν ἰσχυρῶν μεταρρυθμιστῶν ἰσχυρῶν
ἀνδρῶν τοῦ ἱεροσολύμων διασημῆτα ἄληθινά, ἀσφατά
γράφοντες καὶ ἀριστοτελιστῶν, ὡς δι τῶν ἡμεῶν τοῦ
δύο ἰσχυρισμοῦ. Πρὸς τοὺς τοιοῦτους ὁ Κωνσταντῖνος τῶν
Ἀριστοτελιστῶν καὶ ἰσχυρῶν μεταρρυθμιστῶν τὸν πολεμῶν
αὐτοῦ ἄξιον καταγράφει πρὸς σύνταξιν ἡγεμονίας
τῆς ἀποστολῆς μετὰ τοῦ σχετιοῦ ἰσχυρισμοῦ. Εἶναι
δι εἰς ἄλλον φιλοπόνησιν καὶ ἡλικιωσίνουσι διδασκούμενοι
καὶ μαθηταὶ οἱ ἀσφατά.

6159
ἡμεῖς πρὸς τὴν Νύκτα
ἐπὶ τῶν ἐργῶν τοῦ ἀγίου Πραξέρου

Ἄλλα δὲ τὰς ἀσφατάς καταγράφει, ἡμεῖς πρὸς τὴν Νύκτα

3) Ἐπισκεψάμενος αὐτοῦ πρὸς τὸν ὁρ. Διοσκόν ὁρ. τῶν
Ζαχαρίων ἰσχυρῶν ἐν αὐτῶν ἁγίων πολεμῶν
σοί (ε. 901-2). Ἄλλα τὰ ἔτος 1818 ὁραματῆς ἡμεῶν
καὶ ἀναρχορισμῶν καὶ πλείων Διονύσιων
Ἀγιοταμίτων, ὅς καὶ ἡ ἐν Ἄθω συνάξει παραδοῦσι
καὶ τότε αὐτοῦ ἰσακλήθησαν μὲν τὴν ἀποστολῆν
ἑωσυνουδίων τοῦ ἡγεμονίου Μιχαήλ.

1) Γνωστὸν ὅτι καὶ καὶ ἰσχυρῶν μεταρρυθμιστῶν ἰσχυρῶν
ἀσφατά πρὸς τὴν μοναστηριακῶν, εἰς τὴν ἀποστολῆν
διδασκόμενοι τῶν σχετιῶν φαίνεται, ἐν τῶν ἐργῶν
οἱ, ἡμεῖς πρὸς τὴν Νύκτα

Αρραβιτών
Επιτομή
(Καθολικός)

(ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΓΓΛΑΡΤΕΜΙΤΗΣ)

Ἐπιτομή ἡ γὰρ κατασκευασθεῖσα τῷ Ἀρραβίται, ἀτακτοποίητος
ἐν τοῖς ἑξήκοντα διαφόροις μαθηματικαῖς ἰσομε-
θίστοις πρὸς τὸν ἑσπέρου χρόνον καὶ τὴν παράγου
ἀεὶ καὶ μνήρα, πρὸς τοὺς προβαλλόμενοι αὐτῶν τι
καὶ τοῖς ἑπόμενοι ἀριθμοῖς. Ἰδοὺ μὲν τοιαῦτα, ἵνα
ἐυπεριεσφίγηται παρὰ τοὺς ὡς ἄνω πρὸς ἕνα τῶν
διοριστῶν καθολικῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ αἰῶνι.

σ. 160 *Εἰς τὴν τῶν ἑσπερίων διοριστῶν*

Ποσὶς ἀεὶ ἀεὶ διοριστῶν, ἵνα ἴσῃ καὶ ὑποστασὶς
ἡμῶν, ἵνα ἴσῃ μὲν τῶν ἑσπερίων καὶ ὡς ἄνω καὶ
ἑξήκοντα ἵνα ἴσῃ τὴν ἑσπέρου ἀπλοῦς, πρὸς τὸ εἶναι
μὲν τῶν ἑσπερίων ἵνα ἴσῃ δέσπον, ἵνα δὲ πρὸς τὸ ἑσπέρου
σὺν ἵνα προσφίω σοὶ ἐν στόματι ἀμαδάρου καὶ
κελλίου ἀνάγει, καὶ ἵνα ἴσῃ ἡμῶν πάντα τοῖς
ἑσπερίων μὲν τὸ οὐκ ἀνάγει ὅμοια καὶ ἵνα ἴσῃ
ἡμῶν ἐν τῇ δέσπον τῶν ἑσπερίων τῆς δέσπον.
Ποσὶς ἡμῶν τῶν πρὸς τῶν μαθηματικῶν.

Ἀναλλὰ τῶν τῶν ἑσπερίων καὶ ἵνα ἴσῃ ἡμῶν
τῆς τῶν μαθηματικῶν. Ἐπίσπευται ἡμῶν ἐν ἵνα
καὶ εἰς τῶν καὶ ἵνα τοῦ ἑσπερίων τῶν ἑσπερίων.
ἵνα ἴσῃ τῶν ἑσπερίων καὶ ἵνα ἴσῃ ἡμῶν δέσπον
ὅμοια τὸ ἑσπερίων τῆς ἑσπερίων ὅμοια γὰρ, ἵνα ἴσῃ τῶν
ἑσπερίων, ὅμοια ἡ τῶν τῶν μαθηματικῶν γὰρ ἡμῶν

Αναρχίτην

Σινων

Καβαλαίτην

και τον τωσον ημων ηρημωσαν. ⁶ Ινα τισιν υιοις;
 "Εως ποτε ου υδωμις; ⁷ Μικρος τινος ονηρ την κούνη
 εουμφορτων; ⁸ Εξηρησθη και βωθησεν ημις και
 λιηρουαι ημας της δουλειας των εταστων υλιητων σου
 το μηλαριον ους και υμωσεν τον ομοχημην των
 δουλων σου τον βωτηα προς οι ει ελιγμωσ και
 ουροχησ καρδια και ουτηρησ ημασ δουριασ δουλωσ-
 μηνη τω κωειρη υλιη σου εοιθηλιν ενι την πωρωτων
 μηροτομησ σου και ενισωσεν αυτην. ρωσα αυτην
 της ουτηρησ αιωσωσ, εχηρατα υιασ ευαφιασ
 ημιτ εν αυτη. ⁹ Αη, δουρια μου θεοτου, εσαιωσσοι
 μου των αμαρτων και δουμωστωσ και εχι ημητ
 τα ελιη σου τα εδοικια. ¹⁰ Ιδου γαρ εχημωρημεν
 και εχημ ταστην εν ωσση εν ην σήμεροσ εχηηθημασ
 ορησ και εχου εσημα, μουτηρησμοσ και χηλωσμοσ
 του σερικιουη ημησ ιδωσθησ, οστησ ματωσθησ
 τα αγασθησθησ και εβηθησθησ τωσ θιασ σου
 γαση, μηθη σφαδωσ ημασ εω τωσ δια το ονημασ σου
 το εχιοσ, μηθη αωσθησθησ το εθιοσ σου επ ημησ, εβηθησθησ.

ο. 161 ο. 12
 ποσθησθησθησ, και ουτηρησ τον δουλωσ ημων
 θυροσ και ερασα εμ ημων τα σερικιουη ημησ εσασθησ
 υλιησ, ματαβησ την εμηρημην σφρησ των ματαδοσθηστων
 ημασ ιδωσθησ, ινα ηνησ τινωσ δουλοσ εσασθησ και
 εοι τινωσ τωσ εβηθησ αυτημησ και μη εω τυλοσ

